

868
טבת תשע"ה

אור הזוהר

דין תורה לרבנים בבית דין של מעלה

חלק ב

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זִהַר
וּמִצְטָרֵף ל־250,000 לִזְמַדֵי הַזֶּהַר הַקְדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר,
רַב שְׂכִינָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זִהַר
הַקְדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְקָה אַחַת עִם הַצְבוֹר.

תְּפִילָּה קִצְרָה לְאוֹמְרָה קֶדֶם הַלִּמּוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגְנֵי אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְדִּיקִים הַתְּנוּבִים בְּזִהַר הַקְדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרֵי הַזֶּהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

וְהִי נַעֲם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ פּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ פּוֹנֵנָה. [ב' פעמים], (סוד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

580454064 ל"ט

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

דין וחשבון לרב לפני בית דין של מעלה

מרבנים דפקיע שמיהו - ששמם הולך לפנייהם, והיה בידך לחקור הענינים, בפרט כשיצא לאור הקונטרס פרי תמרים המקולקל והמרשיע, ועליה סמכו כל הקצבים, הלא בידך היתה ללמוד מקצוע הניקור מפי הספרים הקדמונים, שהרי תלמיד חכם ועוסק בתורה הנך, והיית יכול לברר הצדק עם מי? ולפרסם זאת, וכיון שלא עשית זה ושתקת, דנו הרבה אנשים הסומכין ונוטין אחר דבריך כי מסתמא הכל כשר. וכיון שכך אתה צריך ליענש בשבילם.

הרב: אבל הלא לא אמרתי לשום אחד חוות דעת לא לכאן ולא לכאן והייתי נייטראלי.

הבית דין: אמת הדבר שלא התנהגת כהרבה רבנים שבלי יודעם בין ימינם לשמאל חוו דעתן בפירושו או ברמז שהכל כשר, ואין צריכין לחוש לרינון. ועונשן חמור אלפי אלפים יותר מעונשך, כיון שבפועל ובמעשה הכשילו הרבים, ואין חילוק לך בין איסור כרת זה, לאיסור כרת אחרת, והרי זה כרב המורה להתיר איסור נדה רח"ל בלי ידיעת הדין, ועונשם קשה ומרה בלי תכלית וחקר אם לא יתקנו את אשר עוותו, עוד בם נשמתם.

אבל מכל מקום שתיקת הרבנים שאחזו בפלך השתיקה משמשת כהודאה, בעיני ההמון כי ההמון דרכם לסמוך להקל בדבר שלא חוו הרבנים דעתן להחמיר, ועל זה אתה צריך לעמוד על עונשך.

הבית דין: האם עסקת בתורה?

הרב: ודאי עסקתי! וקורות ביתי וגם עדי הארון שבקברי שנעשו משלחן שלמדתי עליה יעידון על זה.

הבית דין: התפללת כל יום בציבור.

הרב: פשיטא ועל זה יעידון בעלי בתים שבבית מדרשי.

הבית דין: עסקת בחסד.

הרב: יותר מכפי כחי, וכל שנעזרו על ידי יעידו על זה.

הבית דין: האם למדת זוהר?

הרב: ממשיך שלא ממין הטענה: אכלתי רק הנאפה והנתבשל במטבח שלי הפרטי, ולא מן הנמכר בשוק כלל וכלל.

הבית דין: הלא אכלתם חֶלֶב דאורייתא!

הרב: מלאך של שקר העיד זאת כי מעולם לא אכלתי אפילו בשר בהמה והיאך נכשלת בחֶלֶב.

הבית דין: כאן עולם האמת, ואנו שונים דברינו אתה אכלת בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממעט לעת תדיר בלי הפסק רגע - חֶלֶב - ובמידת גמור.

הרב: (נתכרכמו פניו ונתחווירו כשלא כל ארכובותיו דא לדא נקשן ומשתומם במחשבותיו על הטעות הנעשה ופותח פיו ואומר): **אולי נתחלפו השמות ומדברים כאן מאיש אחר ששמו כשמי?**

הבית דין: (בבת צחוק על פניהם) אין כאן שום טעות כלל, ונסביר לך הלא אתה שמעת הרבה פעמים התעוררות בענין חֶלֶב הבא

קרוב לפשיעה הוא, והפושע ממש באיסור חֶלֶב גהינם כלה והוא אינה כלה.

2) הרבנים שאין מתערבין כלל בכל משא ומתן של מערכת החֶלֶב אבל בביתם אוכלים בשר בהמה, והרבה אנשים חוקרים על זה ודנים מעשה רב מהם להקל באכילת בשר עם חֶלֶב, ורב זה אף על גב שלא הורה בפיו, אבל אבן מקירו זועק למרחקים בבית הלזה אוכלין בשר ואין חוששים לרינון על אחת כמה וכמה שמותר להמוץ העם לאכול, וכל חטאת בית ישראל הנכשלין על ידי זה על חשבוננו נזקפין. ועליו לקבל עונשן. דאחז"ל אדם חשוב שאני, דממנו יראו וכן יעשו.

3) רבנים שנוזהרים בביתם שלא להכניס בשר בהמה מפאת חומר אכילת חֶלֶב ואביזרייהו דיליה, אבל אינן נזהרין במוסד שלהם ומניחין שם בשר הבהמה, ורבים מורין לעצמם היתר על סמך זה.

4) רבנים שנוזהרים במאד לעצמן וביתן ומוסדותיהן, אבל עדיין אין מוחין בפומבי על המכשול הנורא ואילו היו מוחין היה קולם נשמע להרבה הרבה נפשות במדינתם ובשאר מדינות והיו מצילים מאות נפשות מישראל לכל הפחות מרדת שחת.

הבית דין: ודע כי עונשך מר מאוד, כי הנך כעת בכלל ארור ואי אפשר לך לישוב בגן עדן במחיצת שאר צדיקים דאין ארור מדבק בבורך.

הרב: הלא לא עברתי שום עבירה שנאמר עליה בתורה ארור.

דמדשתקו רבנן שמע מינה דניחא להו, ועל סמך זה אוכלין יום ויום חֶלֶב רבבות כזיתים.

הרב: אבל מה זה שמענישין אותי כאילו אכלתי בכל רגע ורגע - מכ"ד שעות של יום - חֶלֶב, מהו החשבון, והלא ליצנות לומר שבעת השינה כאילו אכלתי חֶלֶב.

הבית דין: דע לך כי כל רב או ראש ישיבה או מנהיג ומשפיע נענש, לפי הנפשות הנשפעים מדיבורו, ולא לבד המתפללין בבית מדרשו, אלא גם בקצה העולם אם יש אחד שהיה נמנע מִחֶלֶב אילו היה שומע רב זה צועק כי חֶלֶב בבשר, גם על זה נענש הרב כשלא צעק, והרי זה בכלל מה שאמרו חז"ל (שבת נ"ד) כל שבידו למחות ולא מיחה נתפס על אותו עון, ועל כן היות שבכל רגע ממתעת לעת נמצאין נפשות שעוסקין אז באכילת בשר נחשב בשמים כאילו אתה אכלת ממש אז באותו רגע הבשר עם חֶלֶב.

וכדי שתבין החשבון ומיצוי עומק הדין, דע לך! שעונש על רבנים, משפיעים וראשי ישיבה יפרד לד' ראשים זו למעלה מזו:

1) רבנים שהפליטו מפיהם שאין לחוש על קול הרינון עונשן יותר חמור, כי מי ביקש מידן לחוות דעתן כמה דלא ידעו, ואם כמה שלמדו אין יודעין להבחין בין טוב לרע בלי סייעתא דשמיא, על אחת כמה וכמה במקצוע שלא עסקו ולא עמלו בו כלל, ולפעמים הנגיעה דוחקתן לומר מה שאמרו, אבל בעולם הבא אין עצה ואין תבונה להציל מרדת שחת ושוגג

הרב: פלא נפלא, מעולם חשבתי כי רב אשר יושב באהלה של תורה וכל העם עונין אחריו מקודש ואהוב וחביב על הבריות הוא היותר גדול וצדיק, והרב אשר קולו ניתן בתוכחה לעם ד' ומרננין עליו ומלעיזין עליו ומקללין לו שמע מינה שאין זה דרך האמיתי דודאי אילו היה דרך האמת כן ודאי היו נותנין חינו בעיני הבריות - מן השמים.

הבית דין: היאך שכחת גמרא מפורשת המראין בהיפוך ממה שאמרת? איתא (כתובות קה:) האי צורבא מדרבנן דמרחמין ליה בני מתא לאו משום דמעלי טפי אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא. וידענו היטב גודל הנגיעה שהיו לך ולרבנים כמותך להיות אהוב וחביב בעיני הבריות ולפיכך חדלת מלהוכיח, ודבר זה נקרא עובד עבודה זרה בטרהה, כי שְׁמַתָּ כבודך למעלה מכבוד שמים וּפְחָס עַל פְּבוּדָךְ שְׁתַּקַּתְּ בראותך העם נכשלין רח"ל באיסורים היותר חמורים.

הרב: אבל למה אחריות אחרים עלי יותר מסתם בן אדם, שאינו נענש כל כך בשביל אחרים? הכי בשביל שישבתי כל היום ועסקתי בגירסא ולימדתי עם אחרים יהא עונשי חמור מסתם הדיוטות.

הבית דין: כך אחז"ל (תנחומא בלק י"ט) קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בכני אדם. וכן אמרו (תנחומא משפטים) אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור על שלא מיחו ברשעים. ועוד אמרו (מדרש איכה - על הכתוב ויצא מבט ציון) היו גדולי ישראל רואין דבר המשך בעלון הבא

הבית דין: מדרש מפורש הוא "למד אדם ולימד ושמר ועשה והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל ארור" (ויקרא רבה כ"ה).

הרב: אבל אהה, הלא לא היה בידי למחות, והלא לפני בית דין של מעלה גלוי וידוע ההלוך ילך בעולם הזה, ומה שמאיימים הרבנים בכל מיני פחדים.

הבית דין: אין זה טענת פטור כלל דמבואר במדרש (תנחומא תזריע ט') "ולפיכך היה לו למחות ולהתבזות על קדושת שמך ולסבול הכאות מישראל" דו"ק בלישניה לסבול הכאות מישראל.

הבית דין: ובזה עדיין לא נגמר הכל, עתיד אתה ליענש על בית המקדש שהחרבת.

הרב: מה זאת? והלא לא היה כלל בית המקדש בימי?

הבית דין: התוכל לפרש לן כוונת מאחז"ל "כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו".

הבית דין: על כרחך הכוונה דאילו לא היה בימיו אותן החטאים שבשבילן נחרב בית המקדש ודאי היה נבנה מחדש, ומדלא נבנה, שמע מינה עדיין השטן מרקד, ואילו היה בית המקדש קיים אז היה נחרב.

הבית דין: יפה דברת ומהאי טעמא צריך אתה ליענש כאילו החרבת בית המקדש דאמרו חז"ל (שבת קי"ט:) "לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה".